

идетъ мома-та имъ целуватъ ржка, и ги даруватъ по риза, а тие ѝ предаваетъ ковчег-отъ, и сѣ вращаетъ. По нимъ момчеви-отъ татко со два троица зематъ погача-та, што месиха рано-то, и коя је вѣрзана кѣрстообразно со цѣрвена коприна, и на стреде иматъ цело, и ходитъ у мома-та. Тамо имъ даваестъ да јадѣтъ, и татко-то скжршивитъ погача-та на винено гѣрне. После ке сѣ разговоратъ со момини-отъ татко за обушва-та (дрехи).

Исти-отъ вечеръ други седум-осумъ мина отъ роднина-та момчева зематъ каниска (ястїе со кое канатъ) и погача-та, што месиха рано-то, и ходатъ у кум-отъ да го канатъ на венчаванїе. Тамо сѣ гощаваестъ, и нокъ-та сѣ вращаетъ назатъ.

Петокъ. По ручегъ сѣ бератъ у мома-та нейдзини сродници невѣсти и моми за да јак плетатъ. Сѣ собираетъ окуду неа, и пѣрво кладватъ мало дете, што иматъ татко и майка, за да јак заплетеатъ и зачешлять, а моми-те ке јак исчесляеть, и ке јак доплетеатъ со песни. Кога тие ке свѣршѣтъ, мома-та имъ целуватъ ржка, и си клаватъ на глава фес-отъ и шамія-та (што је бѣше далъ момче-то на големи-отъ армасъ); а после заедно со 'сите игратъ 'оро. Тога невѣстинска-та руба, коя ке носитъ у момче-то, стоитъ въ одая-та обесена.

Во тои денѣ у момче-то вѣтъ карафилъ во книжина, со кои фругличари-те канатъ гости-те. Наодзади фругличари-те ходатъ у мома-та да кажатъ, че во неделя имаестъ свадба. Невѣста-та ги даруватъ по риза.

Собота. Неколцина сѣ бератъ у момче-то за да заколятъ вол-отъ, (безъ воль не бидвите свадба). На вол-отъ накитватъ глава-та и рогови-те со цветка и китки и му пејетъ песни; и дури да го одератъ и сурелатъ не престанватъ да пејетъ и да играетъ оро. По ручекъ фругличари-те со карта вино (чутура) канѣтъ на вечера гости-те, што бѣха ги каниле въ петок-отъ, а кум-отъ не. Како ке кладатъ вечера на гости-те, фругличари-те сѣ прашаестъ у мома-та, кѫде еднакво служатъ, и отъ кѫде не можеатъ да сѣ врататъ безъ повеленије отъ момини-отъ татко.

Недела. Рано-то идетъ бричач-отъ (берберин-отъ), и бричитъ зет-отъ; а две моми дочекватъ 'акна-та на риза, коя скриваетъ за да јак кладатъ во невѣстински-отъ ковчекъ, кога ке го донесатъ. Други-те моми пејетъ и играетъ оро окуду зет-отъ. По свѣршави-то даруваетъ на бричач-отъ риза, и пари кой како сакатъ; а зет-отъ целуватъ ржка на 'си-те, и сѣ измиватъ образъ. Вода-та, со коя ке сѣ изміетъ, собираетъ въ бардаче, и јак вардатъ дури да донесатъ невѣста-та, како ке видиме. После му носатъ зетовска-та руба, коя едно дете три пѫти тѣргатъ (теглитъ) на кѫнтар, и зет-отъ сѣ облеквитъ; а фирали-те (чевли) не иставатъ *) отъ нодзе-те дури да сѣ венчатъ.

За ручегъ сѣ собираетъ сватови-те; канѣтъ кум-отъ и кума-та со дружини-та му, и ручаетъ. По това зет-отъ целуватъ ржка на кум-отъ и подкумник-отъ и на 'си-те сватови; после ходите да земѣтъ невѣста-та.

Стигвеещемъ у мома-та девери-те, свекрва-та, кума-та и снахи-те ходатъ кѫмъ одая-та є. А мома-та со затворени врати, обиколена отъ роднина-та си, дѣржеещемъ реше-то со бамбакерно сeme, и три страка запалена борина, запеватъ „откупи снаха деверу! скжпа је снаха, вредна је....“ девери-те, кои стотѣтъ

*) Обикновено въ Турско иставаестъ фирмали-те (кандури-те), кога влегватъ въ одая; защо одая-те се послани.